

29.11.4

98a → (כל הכלים) 99b (נשמחך אני נוטל ממך)

1. ויִאָרְכוּ הַבַּדִּים וַיֵּרָאוּ רֵאשֵׁי הַבַּדִּים מִן הַקֹּדֶשׁ עַל פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא נִרְאוּ תְּחוּצָה וַיְהִיו שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: מ"א ח, ח

2. צָרוּר הַמֵּר דּוֹדֵי לִי בֵּין שְׂדֵי יִלְיָן: ש"ש א, יג

3. וְנִסְעוּ חֲקֵהָתִים נִשְׂאֵי הַמִּקְדָּשׁ וְהִקִּימוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן עַד בָּאָם: במדבר י, כא

4. וַיַּעַשׂ שְׁלֻחָנוֹת עֲשָׂרָה וַיִּנָּח בְּהִיכַל הַמִּשְׁחָה מִיְמִין וְחֲמִשָּׁה מִשְׁמָאוֹל וַיַּעַשׂ מִזְרְקֵי זָהָב מֵאָה: דה"ב ד, ח

5. וְשָׂמַת אֶת הַשְּׁלֻחָן מַחוּץ לַפְּרֹכֶת וְאֶת הַמְּנֹרָה נֹכַח הַשְּׁלֻחָן עַל צֵלַע הַמִּשְׁכָּן תִּימְנָה וְהַשְּׁלֻחָן תִּתֵּן עַל צֵלַע צְפוֹן: שמות כו, לה

6. וַיַּעַשׂ אֶת מְנֹרוֹת הַזָּהָב עֲשָׂרָה כְּמִשְׁפָּטֵם וַיִּתֵּן בְּהִיכַל חֲמִשׁ מִיְמִין וְחֲמִשׁ מִשְׁמָאוֹל: דה"ב ד, ז

7. מַחוּץ לַפְּרֹכֶת הָעֵדוּת בָּאֵהָל מוֹעֵד יַעֲרֹף אֹתוֹ אֵהָרֹן מֵעֶרֶב עַד בִּקְרַת לִפְנֵי ה' תְּמִיד חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם: ויקרא כד, ג

8. דָּבַר אֶל אֶהָרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהִעָלְתָּךְ אֶת הַנֵּרוֹת אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנֹרָה וְאִירוּ שְׂבַעַת הַנֵּרוֹת: במדבר ח, ב

9. וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל הַכְּלָיִם אֲשֶׁר בֵּית ה' אֶת מִזְבְּחֵי הַזָּהָב וְאֶת הַשְּׁלֻחָן אֲשֶׁר עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים זָהָב: מ"א ז, מח

10. וּמִקְטָרִים לֶה' עֵלוֹת בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר וּבַעֲרֹב בַּעֲרֹב וּקְטֹרֶת סָמִים וּמֵעֲרֹכֶת לֶחֶם עַל הַשְּׁלֻחָן הַטְּהוֹר וּמְנֹרֹת הַזָּהָב וְנִרְחִיבָה לְבָעֹר בַּעֲרֹב בַּעֲרֹב ... דה"ב יג, יא

11. וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל הַכְּלָיִם אֲשֶׁר בֵּית הָאֱלֹהִים וְאֶת מִזְבְּחֵי הַזָּהָב וְאֶת הַשְּׁלֻחָנוֹת וְעֲלֵיהֶם לֶחֶם הַפָּנִים: דה"ב ד, יט

12. וְאֶת הַמְּנֹרוֹת וְנִרְחִיבָה לְבָעֲרֹם כְּמִשְׁפָּט לִפְנֵי הַדְּבִיר זָהָב כִּסְגוֹר: דה"ב ד, כ

13. וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֹתוֹ אֶת אֲדָנָיו וַיִּשָּׂם אֶת קַרְשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת בְּרִיחָיו וַיִּקָּם אֶת עֲמוּדָיו: שמות מ, יח

14. אֶת מַחְתּוֹת הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה בְּנִפְשָׁתָם וַעֲשׂוּ אֹתָם רִקְעֵי פָחִים צְפוּי לְמִזְבְּחֵי כִּי הַקְּרִיבִם לִפְנֵי ה' וּמִקְדָּשׁוֹ וַיְהִיו לְאוֹת לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל: במדבר יז, ג

15. וְאֶכְתָּב עַל הַלַּחַת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלַּחַת הָרֵאשִׁינִים אֲשֶׁר שִׁבְרַת וְשִׁמְתָם בְּאֵרוֹן: דברים י, ב

16. וַיֹּאמֶר ה' אֵל מֹשֶׁה פָּסַל לְךָ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים כְּרֵאשִׁינִים וְכַתְּבֵתִי עַל הַלַּחַת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלַּחַת הָרֵאשִׁינִים אֲשֶׁר שִׁבְרַת: שמות לד, א

17. וְכַשְׁלַת הַיּוֹם וְכַשֵּׁל גַּם נְבִיא עֹמֵד לִילָה וְדַמִּיתִי אִמְךָ: חושע ד, ה

18. רַק הַשְּׂמֹר לְךָ וְשִׁמְרֵךְ נִפְשְׁךָ מֵאֵד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וּפֶן יִסּוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וּלְבָנֵי בְּנֵיךָ: דברים ד, ט

- I Analysis of end of ו משנה: all כלים were situated lengthwise to the length of the מקדש
  - a **ברייתא**: all כלים in מקדש are situated E-W except for ארון; since its staves are N-S, it is also N-S
    - i *Source*: staves are N-S from vv. 1-2 (the poke into פרוכת); and they must be on short sides, per v. 3 (need room for 2 קהת בני in front, 2 in back to carry ארון → must be on short side, with length between them)
- II Tangent: the 10 שלחנות and 10 מנורות added by שלמה (vv. 4-12)
  - a *sv.* 4,6: cannot mean that 5 were on left of entry, that violates v. 5 – (שלח on north, מנורה on south)
  - b *Rather*: in each case, original כלי was in the middle and five were on each side (east and west of them)
    - i *Note*: they were all situated within western 20 אמות (1/2 of קדש, which is middle 1/3 of total היכל)
  - c *Placement of שלחנות*: on E-W line (רבי) or N-S (ראב"ש)
    - i לפני ה' infers from מנורה, which was E-W from v. 7 – לפני ה'; if it was N-S, all would be equally לפני ה'
    - ii (משנה) infers from ארון, which was placed on N-S line (per our משנה)
      - 1 לפני ה' prefers to infer from another "חויץ" vessel, not from ארון
      - 2 דאב"ש should prefer inferring from "חויץ"; but he holds that מנורה itself was also N-S
        - (a) wicks of the other נרות are turned towards the middle one, which is turned in (towards ד קדק"ד)
        - (b) *Application* (ר' נתן): the middle one is preferable
  - d *Spacing*: according to רבי, we understand how 10 שלחנות fit into 20 אמות (from פרוכת to 20A line)
    - i *But*: according to ראב"ש, how do 10 fit into 20A?
      - 1 *Additionally*: how would כהנים get through?
      - 2 *Besides which*: 5 of them would be on south side
      - 3 *Finally*: where was the original, main שלחן?
    - ii *Response*: even according to רבי, the last question is apropros
    - iii *Answer*: they were not in 1 row; rather in two rows
      - 1 *Challenge*: according to ראב"ש, this is fine; but to רבי, with 2.5A between wall and row1, row1 taking up 2A, another 2.5A to main שלחן, another 2A for that שלחן and 2.5 until row2 - .5A is in south
        - (a) *Note*: this all works under assumption that לחם was placed on all שלחנות and כהנים needed room to get past them to remove/place bread – see below
      - 2 *Answer*: original שלחן ("שלחן משה") was at top of two rows, with no need for 2.5A between them

- e *Placing of חכמים on auxiliary tables, lighting auxiliary מנורות*: dispute בן שמוע
- i *חכמים*: only "משה's" table was set (v. 9) and only "משה's" lamp was lit (v. 10)
  - ii *דאב"ש*: they would place לחם on all (v. 11) and light all (v. 12)
    - 1 *Response (ר' יוסי בר יהודה)*: v. 11 refers to two auxiliary tables in אולם, per משנה ז
    - 2 *Note*: mention (ז:יב) of מורידין ואין מורידין בקודש (→ start on silver/marble table, move "up" to gold)
      - (a) *Sources*:
        - (i) אין מורידין - v. 13 (משה alone raised משכן, afterwards no one "lower" could)
        - (ii) מעלין - v. 14; first they were appurtenances for the מזבח, now they were part of it itself
      - (b) *Tangent*: v. 15 teaches that broken tablets were also placed in ארון
        - (i) *Teaching (ר' יוסף)*: that we must take care to treat a ת"ח who forgot his learning with respect
        - (ii) *Note (ל"ל)*: occasionally destruction of תורה is its foundation
          1. *Per*: הקב"ה's "congratulations" to משה for breaking לוחות (v. 16)
          - (iii) *And (ל"ל)*: if a ת"ח behaves badly, we don't publicly shame him, per v. 17
          - (iv) *Further (ל"ל)*: forgetting even a single bit of תורה is a violation of א לאו, per v. 18
            1. *As per*: אילעא - ר' אל - פן, אל - ר' אילעא are all לאו-indicators
            2. *דבניא*: he violates 2 - השמר - פן
            3. *דנב"י*: he violates 3 - השמר and שמור are separate (plus פן)
              - a. *However*: all this is if he forgot intentionally, not due to אונס
            4. *דוסתאי*: this doesn't apply if his studies were too challenging, per רק
              - a. *ד' יוחנן ור"א*: the תורה, like the soul, was given in 40 days
                - i. *Lesson*: if someone guards his תורה-learning, his soul is guarded (and if not...not)
                - ii. *Parable*: of תדבר"י - to a servant who is entrusted with a swallow, if he loses it, he forfeits his life